

Grammatik

Opsamling

De tre de'er

的

得

地

Tā shì shéi?

他

她

它

女 (nǚ) Kvinde

奴 (nú) Slave

**Husk, at skrive nv, når I skal
skrive nü**

的 de til at sætninger (bestemmelser)

的 de kan her bruges til at modificere en sætning, så den bliver svarende til en indskudt sætning, der laves med “som” på dansk, f.eks.:

她买的衣服很好看 (*tā mǎi de yīfu hěn hǎokàn*)

kjolen, som hun har købt, er flot

我写的字很小 (*wǒ xiě de zì hěn xiǎo*)

de skrifttegn, jeg har skrevet, er små

他说的中文很好 (*tā shuō de Zhōngwén hěn hǎo*)

det kinesisk, han taler, er godt

我们看的电影很有意思 (*wǒmen kàn de diànyǐng hěn yǒuyìsi*)

den film, vi ser, er interessant

后来 (hòulái) vs. 以后 (yǐhòu)

	Tidsramme	Brug	Betydning
后来 (hòulái)	kun fortid	narrativ, sekvenser	“senere (i historien)”
以后 (yǐhòu)	enhver tid	generel tidsrelation	“efter ...”

后来 (hòulái) kan stå alene, det kan以后 (yǐhòu) **IKKE**

“bagefter dekorerede vi vores hjem”

her bruges 后来 (hòulái)

后来 (hòulái) bruges, når man fortæller om **begivenheder i fortiden i rækkefølge**.

Så hvis du siger “*vi gjorde X, og bagefter gjorde vi Y*”, så er 后来 (hòulái) det naturlige valg.

Struktur:

tidligere hændelse + 后来 (hòulái) + efterfølgende ting, der sker
以后 (yǐhòu) beskriver bare “efter (et tidspunkt)”, men ikke en sekvens. Derfor er 以后 (yǐhòu) forkert eller mindre naturligt i denne situation.

一点(儿) yìdiǎn(r) vs. 有点(儿) yǒudiǎn(r)

Hvad er forskellen?

一点儿 (yìdiǎn(r)) + substantiv

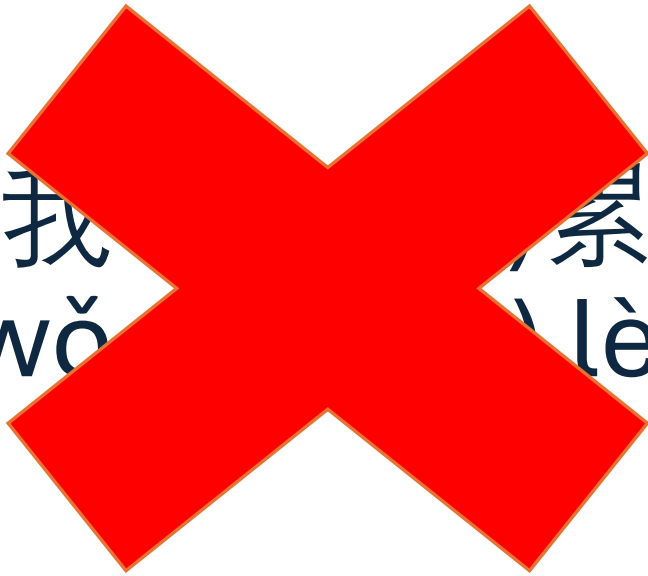
“一点儿” (yìdiǎn(r))= “en smule af noget”, f.eks. 牛奶 (niúnnǎi) – mælk, 钱 (qián) – penge, 蛋糕 (dàngāo) – kage, 时间 (shíjiān) – tid

*Det bruges **altid før et substantiv** og indikerer en mængde af ting, som ikke er meget.*

Eksempler:

- 你可以喝一点(儿)咖啡/水 (nǐ kěyǐ hē yìdiǎn(r) kāfēi/shuǐ)
 - 妈妈买了一点(儿)菜 (māmā mǎile yìdiǎn(r) cài.)
-

我 暴
wǒ \lèi

有点儿 (yǒu diǎn(r)) + adjektiv

“有点儿(儿)” (yǒu diǎn(r)) betyder “en smule” og bruges til at beskrive en lille grad af noget. Det bruges **før adjektiver**, f.eks. 忙 (máng) – travl, 累 (lèi) – træt, 贵 (guì) – dyr, 难 (nán) – svær. Det indikerer ofte en negativ følelse.

Det kan også bruges **før verber**, der er forbundet med **følelser**, f.eks. 喜欢 (xǐhuan) – at kunne lide, 讨厌 (tǎoyàn) – at hade, 羡慕 (xiànmù) – at misunde

Adjektiv + (一)点儿 ((yì)diǎnr)

Dog er der tilfælde, hvor (一)点儿 (yìdiǎn(r)) kan komme sammen med et adjektiv, f.eks. “便宜一点(儿) (Piányí yìdiǎn(r))”

Men her er ordstilling anderledes, hvor (一)点儿 (yìdiǎn(r)) er efter adjektivet – og i dette tilfælde betyder det “en smule mere”

“便宜一点(儿) (Piányí yìdiǎn(r))” = “en smule billigere”

有 (yǒu) + (一)点儿 ((yì)diǎnr) + substantiv

Et lidt tricky situation

Her kan bruges 一点儿 (yìdiǎnr) + **substantiv sammen med verbet “有” (yǒu) – at have/der er.** Dette bruges til at udtrykke, at nogen har en lille mængde af noget, eller at der er en lille mængde af noget.

Eksempel:

我有一点儿钱 (wǒ yǒu yìdiǎnr qián) - jeg har en smule penge

冰箱里有一点牛奶 (bīngxiāng lǐ yǒu yìdiǎnr niúǎi) – der er en smule mælk i køleskabet

Man kan udelade 一 (yì)

Flertal: 们 (mén) Hvornår bruges det, og hvornår bruges det ikke?

1. bruges altid når man gør personlige pronominer til flertal: 我 (wǒ) gøres til 我们 (wǒmén)

2. hvis flertallet allerede er angivet, f.eks. 三个老师 (sān ge lǎoshī) eller 我有很多朋友 (wǒ yǒu hěn duō péngyou) – her bruger man sjældent 们 (mén)

3. bruges på navneord for personer eller personliggjorte ting (f.eks. kæledyr) , når flertallet ikke er angivet, eller når det er generelt: 学生们 (xuéshengmen) – eleverne eller 孩子们 (háizimen) – børnene

4. Bruges aldrig på substantiver for genstande eller abstrakte begreber, f.eks. siger man ikke 书们 (shūmen)

At gøre noget ved nogen

Det gør mig glad:

du skal IKKE bruge 做 (zuò) ❌

I stedet skal du bruge: 让 (ràng) (at lade, at gøre)

让我很开心 (ràng wǒ hěn kāixīn)

Shì 是 bruges IKKE ved adjektiver

MEDMINDRE:

Man laver 是 shì... 的 de... konstruktion

我是很好的 (Wǒ **shì** hěn hǎo **de**)

Hvis du bruger 是 (shì), så understreger det, at man faktisk har det godt, som om spørgeren tvivlede på det.

Så generelt **lad vær med** at bruge 是 (shì) foran adjektiver

Wǒ hǎo

Overforbrug af 对 (duì)

对 (duì) betyder mere “det er korrekt / det passer” end “ja”

Dvs. man ikke skal bruge det så meget igen. Det kan bruges ved udsagn, hvor man vil sige “det, du sagde, er rigtigt” – oftest bruges det med 是 (shì) spørgsmål:

A: 你是老师吗? (nǐ shì lǎoshī ma?) = er du lærer?

B: 对 (duì) = ja, det er korrekt (jeg er lærer)

Og det er forkert/unaturligt:

A: 你吃饭了吗? (nǐ chī fàn le ma?) = har du spist?

B: 对 (duì) [forkert]

I stedet: B: 吃了 (chī le) = har spist (ja)

都 (dōu) vs 所有 (suǒyǒu)

都 (dōu)

Adverbium, kommer efter subjekt

1. “alle”

- Fortæller at *alle i gruppen* gør det samme
- Nogle gange optræder det også, hvor det virker unødvendigt på dansk

Struktur: Subjekt + 都 (dōu) + verbum / adjektiv

• Eksempler:

- 学生都来了 (Xuéshēng dōu lái le)
- 我们都很忙 (Wǒmen dōu hěn máng)
- 他们都在上海 (Tāmen dōu zài Shànghǎi)

都 (dōu)

2. “begge” – samme struktur som før

- 你爸爸和你妈妈**都**是美国人吗？ (Nǐ bàba hé nǐ māma **dōu** shì Měiguó rén ma?)
- 我和我太太**都**不吃肉。 (Wǒ hé wǒ tàitai **dōu** bù chī ròu)
- 你们两个**都**喜欢中国菜吗？ (Nǐmen liǎng gè **dōu** xǐhuan Zhōngguó cài ma?)

Ekstra [info](#)

所有 (suǒyǒu)

“alle af” noget, f.eks. “alle penge i verden”, “alle mine venner”

Standardstruktur: 所有 (suǒyǒu) + (的) (de) + substantiv

Eksempler:

- 你买了她所有的书？ (Nǐ mǎi le tā **suǒyǒu** de shū?)
- 我喜欢所有电影 (Wǒ xǐhuan suǒyǒu diànyǐng)

Fuld sætning: 所有 (suǒyǒu) + (的) (de) + substantiv + 都 (dōu) + adjektiv/verbum

- 所有学生都来了 (Suǒyǒu xuéshēng **dōu** lái le)
- 所有人都走了吗？ (Suǒyǒu rén **dōu** zǒu le ma?)

Vigtigt: 所有 (suǒyǒu) kan ikke stå alene → det skal have et substantiv.

和 (hé) – og?

HUSK: man bruger primært kun 和 (hé) til at **forbinde substantiver**
– du må **IKKE** forbinde verber/hele sætninger med 和 (hé)

Struktur: Substantiv 1 + 和 (hé) + Substantiv 2

了 (le) – hvordan er det nu, vi bruger det?

了 (le) kan skabe stor forvirring – selvom vi ofte kan oversætte det som noget, der finder sted i datid, så er det ikke 100% 了 (le)'s funktion, FORDI:

了 (le) beskriver, at en handling er afsluttet (et aspekt og derfor ikke helt det samme som en tid).

- Tid fokuserer mere på, hvornår en handling fandt sted: datid, nutid, fremtid.
- Men med 了 (le), som er et aspekt, handler det om, **om en handling er afsluttet** i en specifik tidsramme

了 (le) kan optræde i sætninger, der både handler om fremtid og fortid. Det vigtige er i stedet, om handlingen er afsluttet uagtet af den tidshorisont, vi taler om.

OBS: dette betyder, at 了 (le) ikke bruges ved vaner/ting der ofte sker eller ved vedværende/gentagende handlinger.

f.eks. kan man **ikke** sige: 我**每天**学了中文 (wǒ **měitiān** xué le zhōngwén)

Med 了 (le)

Verbum + 了 + varighed = handlingen **startede før og er slut nu.**

我学中文了两年 (*Wǒ xué le Zhōngwén liǎng nián*)

他睡了八个小时 (*Tā shuì le bā gè xiǎoshí*)

Nuancer

我学中文了两年 (*Wǒ xué Zhōngwén xué le liǎng nián*)

Jeg studerede i to år (og er færdig nu)

我学中文了两年了 (*Wǒ xué Zhōngwén xué le liǎng nián le*)

Jeg studerede i to år (og studerer stadig)

或者 Huòzhě eller 还是 háishì?

Begge betyder 'eller', men har forskelligt brug:

还是 (háishì):

Struktur:

valg 1 还是 (háishì) valg 2?

Eksempler:

你喝茶**还是**咖啡?

(Nǐ hē chá **háishì** hē kāfēi?)

或者 (huòzhě):

Struktur:

Mulighed 1 或者 (huòzhě) mulighed 2

Eksempler:

下课以后，我常常看电影**或者**看书

(xià kè yǐhòu, wǒ chángcháng kàn diànyǐng
huòzhě kàn shū)

Er der et spørgsmål i sætningen, f.eks. "jeg ved ikke, om det er xx eller xx",
bruges **还是 (háishì)**

Eksempel:

我不知道这本书是他的**还是**我的 (Wǒ bù zhīdào zhè běn shū shì tā
de **háishì** wǒ de.)